

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (Helga Pedersen): I anledning af, at det ærede medlem hr. Rager under dette lovforslags første behandling forleden dag pegede på, at når det offentlige sætter private til på sine vegne at indkræve afgifter, bør den private have samme retsstilling, som det offentlige ville have, hvis det var gået direkte til stedet og havde opkrævet afgifterne, skal jeg bemærke, at retsplejelovens § 597 bestemmer, at „udpantningsretten følger fordringen, så at den tilkommer enhver, som med hensyn til samme er trådt i den oprindelig berettigedes sted“. Det vil heraf følge, at den private, der har måttet udlægge afgifter for en anden, har samme udpantningsret for det udlagte beløb, som statskassen har for den pågældende afgift.

Det ærede medlem hr. Rager gjorde endvidere opmærksom på, at der ikke i lov nr. 437 af 19. november 1950 om omsætningsafgift af forskellige varer på samme måde som i lov nr. 436 af samme dato om ændringer i forbrugsafgiftslovene og toldloven gives den private virksomhed, der har betalt den pågældende afgift, samme konkursprivilegium i varemottagerens bo, som der ellers tilkommer statskassen, og det ærede medlem forespurgte, om dette ikke var en lapsus, som burde rettes. Jeg kan i denne anledning oplyse, at finansministeriet har meddelt mig, at den påpegede forskellighed ikke beror på nogen fejltagelse. Lov nr. 436 af 19. november 1950 forlænger og forhøjer alene allerede bestående afgifter, som har hjemmel i love, der i vidt omfang ville udløbe ved finansrets slutning, og for hvilke afgifter den pågældende private allerede i forvejen havde konkursprivilegium. Derfor var det naturligt i denne lov at medtage bestemmelse herom, idet konkursprivilegiet jo derved ikke blev givet for nye krav, for hvilke det ikke i forvejen eksisterede. Hvis man imidlertid også indførte konkursprivilegiet for den private i lov nr. 437, der indførte helt nye afgifter, ville der ske en udvidelse af konkursprivilegiet til helt nye krav, og en sådan udvidelse var finansministeriet betænkeligt ved at indføre uden først at have forhandlet med justitsministeriet, særlig under hensyn til den almindelige modvilje mod at udvide antallet af privilegerede krav. En sådan forhandling med justitsministeriet var imidlertid udelukket på grund af, at loven skulle gennem-

føres meget hurtigt. Spørgsmålet er imidlertid for tiden genstand for overvejelser i finansministeriet og justitsministeriet, uden at jeg dog på indeværende tidspunkt kan sige, hvad resultatet af disse overvejelser vil blive, men spørgsmålets afgørelse har i og for sig ingen betydning for det nu foreliggende lovforslag.

Rager: Jeg takker den højtærede justitsminister for den udførlige besvarelse af det spørgsmål, jeg har stillet, og kan i det store og hele erklære mig tilfreds med det svar, der er givet. Jeg synes dog, at selvom vi undertiden lovgiver lidt hastigt, måtte det have været muligt indenfor nogle få timer at føre de forhandlinger mellem finansministeriet og justitsministeriet, der skulle føres, men det er altså ikke sket. Men jeg tror, at den højtærede justitsminister er enig med mig i, at når forhandlingerne nu er i gang, vil de også blive hurtigt afsluttet, og uden yderligere bemærkninger fra den højtærede justitsminister vil jeg tillade mig at konstatere, at dette vil ske.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 112 stemmer; 5 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om forholdsregler til skibsfartens betryggelse.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2532).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 119 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.